

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਸੁਣੇ , ਆਸੁਰੀ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਸੁਣੇ , ਨਾ ਬੋਲੇ , ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ , ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ .....

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੈ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹਾਂ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹਾਂ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋ ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ। ਪਰ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹੀ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ?

ਉੱਤਰ:- ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ - ਇਸ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਦੋਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਉਦੋਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਟੂਡੈਂਟ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਟੀਚਰ ਆਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਕਾਇਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਣ ਗਏ ਕਿ ਟੀਚਰ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਬਾਪ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਮਾਇਆ ਭੁਲਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਕਦੀ ਭੁਲਾਉਂਦੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਾ ਕਦੀ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਰੁਪੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ ਆਪ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤਾਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਭੁਲਣੀਆਂ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ। ਜੇ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਬਾਂਦਰਾਂ ਦਾ ਖਿਡੌਣਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ, ਸੀ ਨੇ ਇਵਿਲ.....ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਸੁਰੀ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਬੋਲੋ, ਨਾ ਸੁਣੋ, ਨਾ ਵੇਖੋ। ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ.....ਇਹ ਪਹਿਲੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਨਲਿਨੀ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਭਗਤ ਦੇ ਅੱਗੇ ਧੂਫ਼ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਮ ਦੇ ਭਗਤ ਨੱਕ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ ਵੀ ਚੰਗੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੀ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਮ ਵੰਸ਼ੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸਾਰੀ ਰਾਵਣ - ਵੰਸ਼ੀ। ਇੱਥੇ ਧੂਫ਼ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਕੀ ਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ! ਠੀਕਰ ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਠੀਕਰ ਬੁੱਧੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਪੱਥਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੋ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ (ਅਸਲ ਤਰ੍ਹਾਂ) ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਾਰਾ ਪਾਰੂ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਥਾਰਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਕੇ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਪਰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੱਡੀ, ਸਾਡੀ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਪ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੈ ਪਰ ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਾਲੇਜ਼ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜ਼ੀਰੇ ਮਾਰਕ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਮਾਰਕਸ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫੇਰ ਵੀ ਚਿੰਤਰ ਹਨ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਿਅਰ ਨੇ ਇਵਿਲ.....ਇਸ ਆਸੁਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਣੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਅਤੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰੂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ਸਵੇਰੇ ਦਾ ਮਹੂਰਤ ਚੰਗਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਮਹੂਰਤ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਭੋਜਨ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮ ਭੋਜਨ ਨਹੀਂ, ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਭੋਜਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬ੍ਰਾਹਮਕੁਮਾਰੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਕੁਮਾਰੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋਣਗੀ ਨਾ। ਬ੍ਰਾਹਮ ਤਾਂ ਤੱਤਵ ਹੈ, ਰਹਿਣ ਦਾ ਠਿਕਾਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਾਹਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫੇਰ ਸਭਦੀ ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਗਲਾਨੀ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਵੀ ਬਣਨਾ ਹੀ

ਹੈ, ਚੱਕਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਆਦਮੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਤੇ ਜ਼ਰੂਰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੱਕਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਅਟੈਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਬਾਦ ਦਿਨ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਕਲਯੁੱਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਜੇ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਟਕ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਜਾਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਹੀ ਠਹਿਰਿਆ ਨਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਉਹੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਾਸਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਘੱਟ ਬੁੱਧੀ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਨਾਪਸ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਫੇਰ ਟੀਚਰ ਵੀ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ! ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਕੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਾਂ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਕਰੋ। ਇਹ ਵੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਗੀਤਾ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਸਵੈ ਭਗਵਾਨ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁੱਗ ਨੂੰ ਬਦਲਕੇ ਸਤਿਯੁਗ ਜ਼ਰੂਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਕਿ ਮੈਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵੇਹਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਲਈ, ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਣ ਲਈ। ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਕਿੱਥੇ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ, ਕਿੱਥੇ ਇਹ ਕਲਯੁੱਗੀ ਪਤਿਤ। ਇਵੇਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਫੇਰ ਕਿੱਥੇ ਗਏ? ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਜ਼ਰੂਰ ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਆਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਹੋਇਆ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸੀ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ.....ਇਹ ਸਭ ਨਾਲੇਜ਼ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇੰਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਜ਼ਰੂਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਏਟਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਉਹ ਫੇਰ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮੁੱਖ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਇਬਲ ਬਣ ਗਿਆ। ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਸ੍ਰਵ ਦਾ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਫਾਦਰ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦਾ ਫਾਦਰ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ੍ਰਵ ਦੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਹੁਣ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ, ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਵਰਲਡ। ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਸੀ ਨਾ, ਫੇਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜ਼ਰੂਰ। ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਵਰਲਡ ਵਾਰ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਨੇਕ ਕੁਦਰਤੀ ਆਪਦਾਵਾਂ ਵੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਵਕਤ ਤਾਂ ਇਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿੰਨੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ - ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਚੈਲੇਂਜ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਨਾਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੁਣ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨੰਬਰਵਨ ਅਵਗੁਣ ਹੈ - ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਦਾ, ਜੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈਰਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੀ ਕੁਸ਼ਤੀ ਚੱਲਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੂਫਾਨ ਡਿਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਇਰਨ ਏਜ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਂਵਰਾ ਮੂੰਹ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸੱਪ ਨੇ ਡੱਸਿਆਂ ਤਾਂ ਸਾਂਵਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਜ਼ਤ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਸਾਂਵਰਾ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਾਲਾ ਮੂੰਹ ਵਿਖਾਉਣ ਨਾਲ ਇਜ਼ਤ ਚਲੀ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਦੂਰਦੇਸ਼, ਨਿਰਾਕਾਰ ਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਇਰਨ ਏਜਡ ਦੁਨੀਆਂ, ਕਾਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗੇਰਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੇਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਰੂਪ ਵੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਸੰਤ ਵੀ ਹੈ। ਤੇਜੇਮਏ ਬਿੰਦੀ ਰੂਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਵੀ ਹੈ। ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ਼ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਆਤਮਾ। ਪਰਮ ਆਤਮਾ ਸੇ ਮਿਲਕੇ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਅਰਥਾਤ ਸਭਦੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੁਵਵਿਆਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭ ਨਾਲੇਜ਼ਫੁੱਲ ਹੋ ਗਏ। ਫੇਰ ਉਸ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦੇ? ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਦਾ ਕੰਟ੍ਰਾਸਟ ਬੈਠ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਿਨ ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ, ਫੇਰ ਹੈ ਦਆਪਰ - ਕਲਯੁੱਗ ਰਾਤ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਦਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੱਠਯੋਗੀ ਸਮਝਾ ਨਾ ਸੱਕਣ। ਨਾ ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਸਮਝਾ ਸੱਕਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਾਜਯੋਗ ਕੌਣ ਸਿਖਾਵੇ? ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਨਿਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਧਰਮ ਹੀ ਵੱਖ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰੂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਇਜ਼ ਟਰੁਥ। ਬਾਪ ਹੀ ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਇਸਲਈ

ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਕੇ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਓ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ। ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਨਾ। ਅੱਗੇ ਤੁਸੀਂ ਝੂਠੀ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੱਚੀ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਝੂਠੀ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਕੋਈ ਨਾਰਾਇਣ ਤਾਂ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਫੇਰ ਉਹ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ? ਮਨੁੱਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਪਰ ਕਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ - ਸੰਕਰ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਵੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ, ਫੇਰ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰਾਣ ਵੱਡਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਨਮਨਾਭਵ। ਇਹ ਅੰਖਰ ਗੀਤਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਦੂਜੇ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਵਸ਼ਾਸਤ੍ਰਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਗੀਤਾ। ਸ਼੍ਰੋਸ਼ਠ ਮੱਤ ਹੈ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਦੀ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਵੀਂ ਸ਼੍ਰੋਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਭ੍ਰਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਸ਼੍ਰੋਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮਨੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਰਸਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਮੰਗਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਧਨ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੱਚਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਹਿਣਗੇ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਇੱਕ ਹੋਇਆ ਨਾ ਫੇਰ ਸਭ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ? ਹੁਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੇ ਫੇਰ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਵਕਤ ਯਾਦ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਚਾਰਟ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਉਦੋਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਨਾਲੇਜ਼ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸਹਿਜ ਹੈ, ਬਾਕੀ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰਟ ਕੋਈ ਵਿਰਲੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੈ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਭਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਸਭ ਭੂਤ ਭੱਜਣਗੇ, ਬੜੀ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਆਸੁਰੀ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਅੱਖਾਂ ਬੰਦ ਕਰ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ ਹੈ।

2. ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹਾਂ, ਇਹ ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਏ ਸੈਕਿੰਡ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਪਾਸਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਫੇਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ.....ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਾਲਬੁੱਧੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ਼੍ਰੋਸ਼ਠ ਵਿ੍ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿ੍ਤੀਆਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ :
ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਵਿ੍ਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿ੍ਤੀਆਂ ਨੂੰ, ਸੰਕਲਪ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰੋ, ਇਸਦੀ ਰਿਸਰਚ ਕਰੋ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਬਿਜ਼ੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸੂਖਸ਼ਮ ਸੇਵਾ ਸਵੈ ਕਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਰ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇਸਦਾ ਪਲੈਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜਿਗਿਆਸੂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵੱਧਣਗੇ, ਮਦੇਗਰੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧੇਗੀ, ਮਕਾਨ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ - ਸਭ ਸਿੱਧੀਆਂ ਸਹਿਜ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਵਿ੍ਧੀ - ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਕਤ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਵਕਤ ਦੇ ਧੋਖੇ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਵੇਗੇ।

*****